

«Το σύνδρομο Down του παιδιού μου δεν άλλαξε τα όνειρά μου» - Συγκλονιστική ιστορία

/ Γενικά

«Τι είδος

μοκασίνια θα πρέπει να φορά; Πρόκειται για μια από τις πολλές ερωτήσεις που περνούν από το μυαλό μου. Είναι Σεπτέμβριος του 2003 και μόλις ανακάλυψα ότι η κόρη μου θα γεννηθεί με σύνδρομο Down. Είμαι μόνο 16 ετών, λίγο πριν τα 17. Είμαι καλή μαθήτρια, αδερφή και αγαπώ τα παπούτσια. Από εκεί προέρχεται η αιτία που η επιλογή παπουτσιών θα είναι ένας από τους μεγαλύτερους φόβους μου. Δεν θέλω να αντιμετωπίσω ορθοπεδικά παπούτσια. Θέλω να επιλέξω το καλύτερο στυλ για αυτήν. Με αυτή τη διάγνωση αντιμετωπίζω τώρα την πρόκληση να επανακαθορίσω κάθε στόχο και όνειρο που είχα για την κόρη μου. Φοβάμαι βέβαια. Οι φίλοι μου γιορτάζουν τον τελευταίο χρόνο στο σχολείο και εγώ αναρωτιέμαι χαζές ερωτήσεις.

Μετά από μερικές μέρες αγωνίας συνειδητοποίησα ότι πρόκειται για το παιδί μου. Το αγαπώ. Αλήθεια έχει σημασία τι είδος παπούτσια φορά; Το παιδί δεν γεννήθηκε ακόμα και μου έμαθε ήδη κάτι. Δε νοιάζομαι πια για παπούτσια και ψώνια. Θέλω μόνο να ζήσει το παιδί μου. Θέλω να γεννηθεί υγιές και να είναι ευτυχισμένο. Έτσι σκέφτομαι ότι επειδή έχει σύνδρομο Down, δεν πρέπει να ματαιώσω όλα μου τα όνειρα για αυτήν. Μπορώ ακόμα να της αγοράζω μοκασίνια και παπούτσια. Μπορεί

ίσως να χρειαστεί να ψάξουμε περισσότερο για παπούτσια που δίνουν και στήριξη. Περνά ένας μήνας και γεννήθηκε η Jaylin, ένα υγιές παιδί 2 κιλών με μαύρα μαλλιά. Γεννήθηκε με ελάττωμα στην καρδιά αλλά διορθώθηκε 6 μήνες μετά. Λίγο αργότερα φόρεσε τα καινούργια της μωρουδιακά παπούτσια. Τα περισσότερα μωρά σταματούν να τα φορούν σύντομα μετά τη γέννα αλλά όχι η μικρή μου Jaybird. Το σύνδρομο Down μπορεί να επιβραδύνει τη σωματική και πνευματική ανάπτυξη. Τα φόρεσε 2 μήνες.

Αυτές τις μέρες η Jaylin τα πηγαίνει καλά. Πηγαίνει να ψωνίσει παπούτσια με μένα και η επιλογή της είναι πολύχρωμα αθλητικά παπούτσια. Δε νομίζω ότι νοιάζεται αλήθεια για παπούτσια αλλά της αρέσει να διαλέγουμε μαζί. Διδάσκει σε μένα και τις δασκάλες της περισσότερα από όσα της διδάσκουμε. Είμαι τόσο χαρούμενη που ευλογήθηκα με αυτήν και που άλλαξε τις απόψεις μου για τη ζωή. Δε νομίζω ότι θα ήμουν τόσο καλή ως άνθρωπος αν δεν είχε γεννηθεί με σύνδρομο Down. Σχεδιάζω με άλλες μητέρες περίπατο, το Buddy Walk και χρησιμοποιούμε πόρους από τον περίπατο για οικογένειες που αντιμετωπίζουν επιπλοκές από το σύνδρομο και χρειάζονται νοσηλεία. Η Jaylin είναι σχεδόν 6 ετών και φέτος ήταν ο πέμπτος περίπατός μας Buddy Walk. Άρχισα τους περίπατους προς τιμήν της και εξαιτίας της μπορώ να «φτάσω» σε άλλες οικογένειες τώρα. Το να έχω παιδί με σύνδρομο Down με έκανε στα 17 μου να μεγαλώσω γρήγορα αλλά δυνατή. Η Jaylin είναι τόσο φανταστικό παιδί. Χρειάζεται το χρόνο της όταν εμείς θέλουμε να βιαστεί και πάντα χαμογελά όταν οι υπόλοιποι καταρρέουν. Δεν θα αφήσει τον κόσμο να την καθορίσει. Θα συνεχίσει να κάνει ότι αγαπά, με τα ωραία της παπούτσια, μόνο και μόνο για να με κάνει ευτυχισμένη»

Πηγές: mothersblog.gr - fdathanasiou.wordpress.com